

Nyttan av 200 Nämnaren

– ur vårt perspektiv

När vi båda började arbeta tillsammans läsåret 1993/1994 bestämde vi oss för att ändra vårt sätt att undervisa i matematik. Vi visste inte hur, men vi visste varför. Matematikundervisning ska inte vara slentrianmässig och i värsta fall tråkig. Den ska vara lika utmanande, inspirerande och varierad som undervisning i No, So, Sv, Sl, ... eller vilket annat ämne som helst.

Vår utmaning var att hitta hur detta kunde göras. Laborativ matematik blev tidigt något som vi ville skulle vara ett naturligt inslag i både undervisning och bedömning, men hur skulle man göra det? Vi hade inte gjort det. Vi hade inte fått en sådan undervisning själva när vi gick i skolan och de kollegor vi hade kunde inte heller ge oss vägledning. Så vart skulle vi vända oss? Svaret blev Nämnaren!

På den skola vi arbetade fanns en skatt – en mycket stor del av de nummer av Nämnaren som hade publicerats. Vi bestämde oss för att gå igenom detta, samtidigt som vi beställde alla tidigare nummer som vi inte hade.

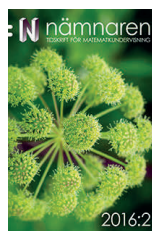
Nu kan ju vän av ordning tycka att det måste ha blivit en mycket stor textmassa att läsa, men ... vi gjorde lite enligt ett språkutvecklande arbetssätt utan att veta om det. Vi gick igenom alla rubriker och markerade alla som kunde ha en artikel som berörde det vi letade efter. Sedan delade vi upp artiklarna så att vi läste hälften var. De som vi upplevde som intressanta läste vi tillsammans och diskuterade.

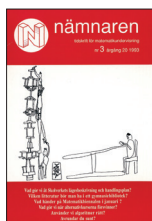
Det vi egentligen gjorde var att vi, helt oavsiktligt, ägnade oss åt kollegialt lärande. Vi lärde oss själva och vi lärde oss av varandra. Men det var inte nog!

Ta kontakt!

Under tiden vi läste och delade med oss till varandra om våra tankar kring det vi läst insåg vi att det fanns många frågor som vi vill ställa till dem som skrev artiklarna. Frågor som vi kände att vi verkligen ville veta mer om. Men det stod ju inget om det i artiklarna, hmm ... Vi tog mod till oss och kontaktade de personer som skrivit artiklarna!

Vi ska inte säga att det var som att gnida på Aladdins lampa, men jösses, vilka nya erfarenheter vi fick och så många möjligheter som öppnades! Idag är ett av vårt viktigaste budskap till alla som vill få nya idéer för att ändra sin undervisning, TA KONTAKT! Sociala medier underlättar idag på ett sätt som inte fanns då, men vi vill ändå uppmana dig att ta personlig kontakt för att diskutera dina tankar och idéer med den som inspirerat dig IRL, det gör skillnad. Ett långt inlägg på ett socialt media är ingenting mot ett telefonsamtal eller ännu hellre att mötas på riktigt. Vi gjorde vår resa i en annan tid när sociala medier inte fanns men vi är övertygade om att personliga möten är så otroligt mycket mer informativa/inspirerande/intrycksfulla ... än digitala möten. Sociala medier, bloggar, inspirationssidor är bra, men för ett förändringsarbete tror vi att det kan behövas personliga möten.

Nu skulle man kunna tänka sig att nätet är bäst då det finns ett näst intill obegränsat antal källor där det går att hitta information, inspiration och sedan diskutera, men samtidigt är nätet oerhört svårnavigerat, om det över huvudtaget går att navigera där. Och här kommer Nämnamnaren in. En tidskrift som i sina 200 nummer haft en hög kvalitet på de artiklar som vänt sig till lärare på alla nivåer. Redan med de gamla innehållsförteckningarna, presentationerna och ingresserna gick det lätta att hitta intressanta artiklar – nu finns dessutom de allra flesta artiklarna publicerade på nätet med möjlighet att söka.

För er som funderar på att förändra er undervisning och hitta inspiration: Ni behöver inte läsa 200 nummer av Nämnamnaren, men ni hittar en samlad erfarenheten i artiklarna som kan användas som stöd. Vi dristar oss till att säga att detta är unikt för ett svenskt undervisningsämne!

Tack för all inspiration, Nämnamnaren!

När vi i redaktionen började leta bakåt i Nämnamnarens utgivning vid planering av detta nummer såg vi att nummer 200 hade publicerats – redan 1991! Det visade sig vara en krönika av Torvar Torvarsson – alias Jan Unenge. När vi läste texten log vi igenkännade och började diskutera då och nu, likheter och skillnader. Nedan presenterar vi några klipp, hela krönikan finns på Nämnamnaren på nätet. Fundera på vad du gjorde och hur din skolvardag såg ut hösten 1991.

När jag i morse öppnade den elektroniska posten gladdes jag av att Nämnamnarens jubileumsnummer, nr 200, kommit. Nämnamnaren vill jag ha utskriven, så jag tryckte på "Print" och "Häfta" och kunde efter en stund i lugn och ro läsa igenom numret.

Den aktuella avdelningen dominerades förstas av referat från den stora "Jubileumsbiennalen". Inledningsanförändarna är mycket kort refererade och i en notis redovisar redaktionen hur detta gått till. Man hade en mikrofon kopplad till Nämnamnarens stordator som skrev ut anförändarna direkt. Via redigeringsprogrammet "Ta bort upprepningar" fick man sedan ner den ursprungliga texten på ca 15 sidor till ungefär 10 rader.

På debattsidorna i Nämnamnaren 200 hittar man förstas som vanligt en artikel om betygen. En f d skolminister lägger fram ett förslag om 20 betygssteg varav betygen 1–4 är underkända. För att även de svagaste eleverna skall kunna få en och annan betygsförhöjning då och då föreslås i artikeln att betygsstegen 1–7 skall slopas på högstadiet. På detta stadium skall i stället betygen 8–11 vara underkända. Alla kommer därmed att ha högre betyg i åk 7 än i tidigare årskurser, konstaterar författaren belåtet.

Nämnamnarenstipendiet gick till tre lärare som verkligen gjort en pedagogisk innovation. De har ställt samman något som de kallar för "Läroböcker i matematik"! Själv tänker jag snarast pröva detta. Tänk att i stället för att arbeta på dataskärmar och kommunicera elektroniskt med eleverna helt enkelt ha kursinnehållet för varje årskurs samlat i en bok! Pristagarna berättade också att man därigenom kan prata muntligt med eleverna. De hade ännu en idé som ännu inte var färdigutvecklad. De tänker sig kunna producera häften med rutat papper på vilket eleverna med en sorts blyertspennor kan utföra en del beräkningar. Jag hoppas verkligen att den innovationen också blir klar inför kommande läsår!

Torvar Torvarsson